

Massemønstring av odontologisk forskning i Göteborg

Godt over tre tusen foredrag, symposier, workshops og plakatpresentasjoner (posters) hadde deltakerne å velge i da International Association for Dental Research (IADR) i juni avholdt sitt 81. årlige møte, denne gangen på Svenska Mässan i Göteborg. Samtidig hadde Pan European Federation sitt møte. Dette er en samling av den britiske, den kontinentaleuropeiske, den irske og den skandinaviske avdelingen av IADR.

Alle tenkelige tema innen odontologisk forskning var representert, men ett fagfelt, dentale materialer, dominerte totalbildet. Ikke rart kanskje, det er nok lettere å få penger til forskning på materialer enn til mer generell basalforskning. Industrien var også tallrikt tilstede som sponsorer på møtet, som ble avviklet med vanlig svensk orden og effektivitet. Ved siden av hovedprogrammet var det kontinuerlig møter av

ulike slag og mellom ulike grupperinger, fra frokostmøter og lunsjmøter sponset av forskjellige firmaer til mer spesielle gruppe- og spesialforeningsmøter, mens kveldene stort sett ble tilbrakt med «net-working» på mottagelser og middager eller på mer privat basis på lokale spisesteder. Göteborg i godt junivær er ikke noe dumt sted å være, så de som valgte lyse sommerkvelder «på by'n», gjorde ikke noe dårlig valg.

Det tette programmet med mange parallele sesjoner gjorde det vanskelig både å få oversikten over alle man gjerne ville høre på og å velge hvor man skulle gå. Ett valg var imidlertid lett. Professor Per Brandtzæg var invitert som en av tre «Featured Plenary Session Speakers», og han

åpnet fredagens plenumssesjon med et foredrag «designed to interest delegates from all Scientific Groups» – med tittelen: «Mucosal immunity: Can we exploit this health-promoting defence system?» Torsdagens tilsvarende hovedforedragsholder, den på alle måter fargerike baronesse Susan A. Greenfield fra Oxford var også en opplevelse med foredraget «The brain of the future: How new technologies can change our thoughts, emotions and personality».

Ellers var begge de norske fakultetene og NIOM godt representert med både foredrag og plakatpresentasjoner.

Gudrun Sangnes

Fra amalgam til kompositt – hvem styrer utviklingen?

Myndigheter, pasienter og praktiserende tannleger synes å være styrende for hva som anses som passende terapivalg, mens undervisningsinstitusjonene kommer lenger etter i utviklingen. Et paradoks er således at studentene får begrenset erfaring med hvite fyllingsmaterialer under studiet, mens slike materialer blir førstevalget når de opptrer som praktiserende tannleger. Det burde ikke være problematisk for undervisningsinstitusjonene å ligge i forkant av utviklingen, ble det hevdet på et symposium på årskongressen i International Association for Dental Research i Göteborg*. Som kjent er valget plast kontra amalgam ikke bare basert på odon-

tologiske og andre helsemessige vurderinger, men miljømessige og politiske forhold vil påvirke avgjørelsen. En rundspørning blant ulike lands helsemyndigheter viste at bare i tre land (Finland, Norge og Sve- rige) ble tannlegene rådet til å redusere bruken av amalgam. I disse tilfellene var det miljømessige hensyn som talte for redusert bruk. I de andre landene som besvarte henvendelsen, (USA, Frankrike, Irland, Storbritannia, Japan og Australia) var det ikke langt noen begrensninger på bruken.

En vurdering av kvikksølvforurensning i Danmark konkluderte med at kvikksølv ikke påvises i helsefarlige mengder fra krematorier, avrenning fra kirkegårder

eller i avløpsvann fra tannlegekontorer hvor avskillere er installert. Ved god yrkeshygiene er risikoen for helseskader fra kvikksølv i amalgam neglisjerbar hos tannhelsepersonell. Målinger har vist at tannhelsepersonell har samme lave kvikksølvkonsentrasjonen i blod og urin som normalbefolkningen.

Likevel blir det benyttet mindre amalgam enn tidligere til fordel for kompositt. I en studie anså 50–60 % av tannlegene i Storbritannia, Australia og Finland at de hadde redusert bruken av amalgam siste fem år, og 2 % av tannlegene i Storbritannia, 16 % i Australia og 37 % i Finland oppga å ikke lenger benytte amalgam.

Bivirkningsrapportering synes ikke